

Abril 2017

apccv
et convida a celebrar
el dia MUNDIAL DEL CIRC

MANIFEST DIA MUNDIAL DEL CIRC

Un dia en el calendari, tots els dies en el cor i en el pensament, en el cos i en l'ànima. Celebrar el dia del Circ ens convoca a la paradoxa de compartir per una part la festa, i per l'altra la demanda. Aquesta festa ens porta a relatar tot allò que permet que el circ, amb el seu rostre polièdric, esdevinga essent i existent amb gran força, intemporal i etern, present i efímer. I molt propera a aquesta, la demanda de reconeixement en l'espai cultural i social, i de transformació de les mancances en millores.

Del circ parlem des de la més pura tradició, des de la barreja de l'art i l'ofici, de la bellesa i del suor diari, d'allò sublim i ordinari. En el més profund sentit de la paraula art, ens evoca a l'artesana i artesà que treballa dia a dia en la millora del seu ofici mitjançant les seues millors obres. Alhora parlem d'un estil de vida, eixe transitar nòmada de poble en poble, de disciplina en disciplina, d'eixe mestissatge de persones, ètnies, cultures, que conviuen sota la carpa imaginària que alberga al circ. Eixe caminar entre llenguatges artístics, entre tradició i modernitat. Eixa transhumància que a vegades ens juga males passades, sobre tot quan s'ha sobrevalorat la estabilitat, el lloc fixe, les parets i el sostre de rajola.

Des de les seues pròpies entranyes el Circ ens crida a ocupar un espai de convivència, de confiança, un lloc en el que compartir, des d'una mirada transdisciplinària, transcultural, transfronterera, transpersonal. Un espai que es requereix i ens demana més oberts, amb amplitud i expansió. No solament és la carpa de lona, la plaça d'un poble, l'escenari d'un teatre... llocs on poder mostrar-se; no solament és la precisió, el risc, el domini; no és tampoc "el més difícil encara" o reptar les lleis de la gravetat. També és escola, fàbrica, barri, és poesia, moviment i paraula, és emoció i sensació, equilibri i desequilibri, inclusió i solidaritat, canvi i metamorfosi, somni i realitat. Caminant amb l'ésser humà des dels seus inicis, el Circ segueix humanament viu, no solament com un entreteniment, sinó sobre tot com un fet social que ens cohesionava, i com un fet cultural que ens construeix com a persones des de la dignitat del cos a cos. És una de les grans metàfores de la vida.

No ens cansarem, i molt menys aquest dia de celebració, de reclamar el Circ com un fet Cultural, i de recordar totes aquestes demandes que, malgrat el camí recorregut, encara estan per ser satisfetes: major sensibilitat, recolzament i reconeixement des de les administracions, millora de les infraestructures, regulació de la formació, generació d'espais de treball, d'intercanvi, d'investigació i reflexió i d'exhibició.

El Circ està viu i amb més necessitat d'aire que mai. Visca el Circ!

María Colomer Pache, APCCV